

11. BŘEZEN

1. TŘÍDA

Vyber jedno slovo, které do řady nepatří.

1) učí se	čte	<u>spí</u>	píše
2) ráno	<u>pátek</u>	večer	noc
3) léto	<u>horko</u>	jaro	zima
4) sobota	<u>Velikonoce</u>	pondělí	středa
5) Jája	Pája	<u>Novák</u>	Lebeda
6) kolo	koloběžka	<u>brusle</u>	<u>lyže</u>
7) počítač	<u>koberec</u>	monitor	tiskárna
8) <u>míč</u>	sklo	železo	papír

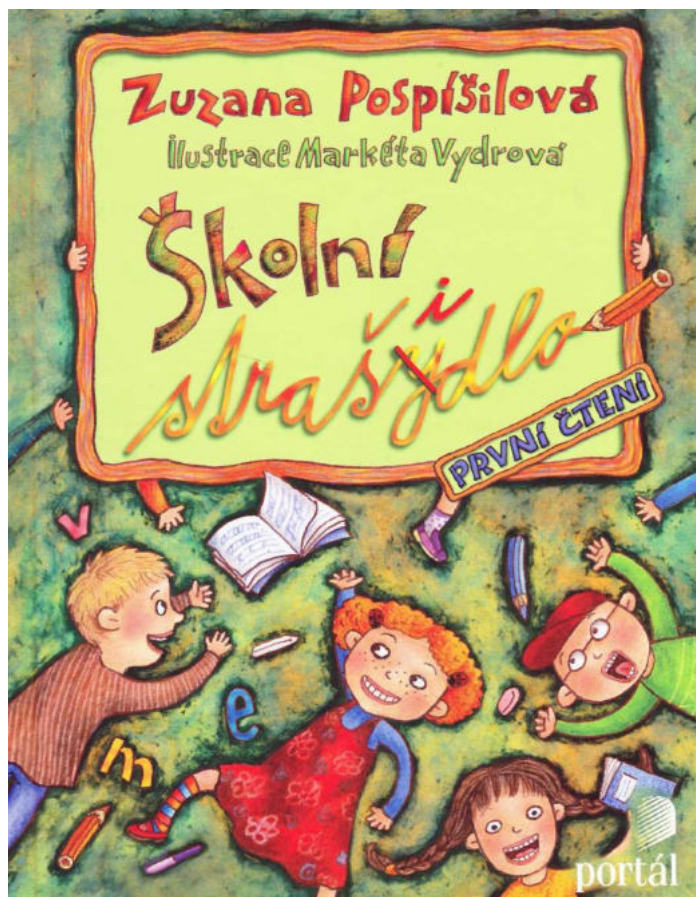
písanka 28

zítra zítra

zítra zítra

Martin jede pozadu.

28 e é ě l t s š i i u ú á á á Á Á o ó O d m M n N p j y v V r ř z

kontr. d.cv. - Školní strašidlo - vyprávíme tuto kapitolu

Maminka mi ho dovolila

Děti odešly domů a Radílek zůstal ve třídě sám.

Bylo mi ho líto. Bude sám a ještě se musí učit! Hlavou se mi mihla myšlenka. Jaká? Že bych si ho vzala k sobě domů. Vždycky jsem si přála mít sestřičku nebo bratříčka. Tížilo mě to jako kámen. Mám to říkat mamince, nebo nemám? A bude Radílek chtít ke mně domů? A jak mu to mám říct? To bylo moc otázek najednou!

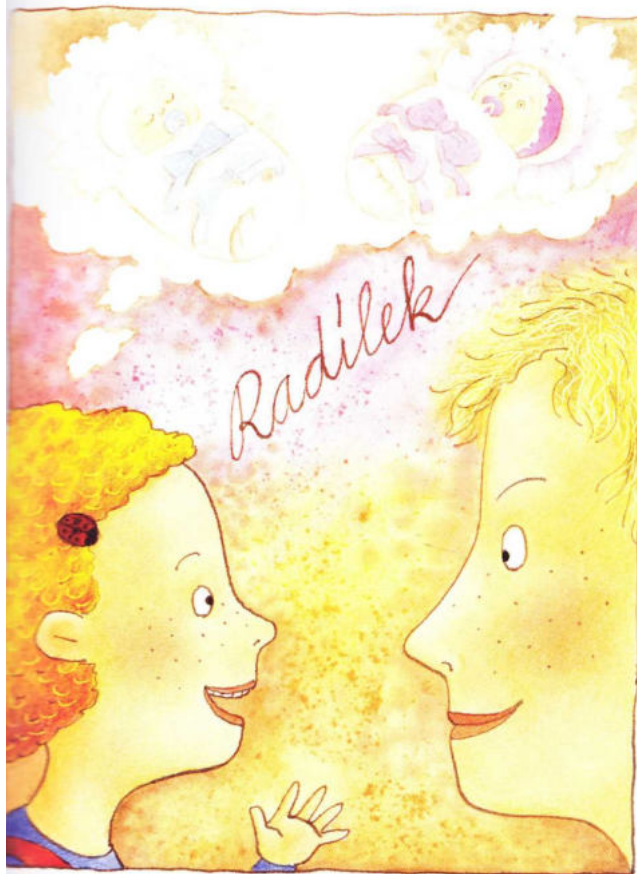
Když jsem se doma zula a sundala si aktovku, maminka na mě zavolala: „Tak co škola?“

„Strašidlo už má jméno! Je to Radílek!“

„Radílek?“ podivila se maminka.

40

kontr. d.cv. - Školní strašidlo - vyprávíme tuto kapitolu

kontr. d.cv. - Školní strašidlo - vyprávíme tuto kapitolu

Vysvětlila jsem jí, že to byl nápad paní učitelky. Že nám Radílek musí za trest radit.

„Tak to paní učitelka vymyslela báječně!“ zasmála se maminka.

„Jen se musí doučit všechno, co už umíme. Ve škole mu paní učitelka nechala plakát s písmenky. On ještě něco plete, víš!“ řekla jsem soucitně. Viděla jsem, že maminka má dobrou náladu, a hned jsem se zeptala: „Mohla bych si zítra vzít Radílka domů? Budu ho učit psát!“

Maminka se usmála a kývla hlavou.

Hurá!

Dovolila mi to!

42

Školní strašidlo

První na radě jsem já

Ve škole jsme naše strašidlo hned ráno hledali.

Bylo tu s námi. Napsalo nám na tabuli bez chyby: *sem tu!* A dokonce psacím písmem! Dosud psalo jen tiskacím. Měli jsme radost, že se Radílek v psaní tak zlepšil. Zeptala jsem se ho, jestli chce po škole ke mně domů. Odepsal **ANO!**

„Ale já ho chci mít taky doma!“ urazil se Jirka.

„Já taky, já taky!“ křičeli i ostatní.

Nakonec jsme se dohodli, že se budeme střídát. Ale jako první jsem byla na radě já. Byl to přece můj nápad!

Celé vyučování jsem byla jako na trní. Nemohla jsem se dočkat, až škola skončí.

43

Školní strašidlo

Když jsme probrali počty, čtení, psaní i prvouku, zazvonil zvonek. Byl to ten nejlepší zvuk na světě. Skončilo vyučování a já si můžu vzít Radílka domů.

„Vejdeš se ke mně do aktovky, Radílku?“ zeptala jsem se ho. Byl tiše. Když jsem si dala aktovku na záda, byla mnohem těžší. Věděla jsem, že je tam.

Domů jsem pospíchala, ale na přechodu jsem dávala pozor, aby nás nepřejelo auto.

44

list - kontrolujeme, co si pamatuje po přečtení této kapitoly

Šk. strašidlo - První na řadě jsem já

1. Školní strašidlo hned ráno napsalo na tabuli, že je ve třídě

- a/ tiskacím písmem
- b/ psacím písmem
- c/ tiskacím i psacím písmem

2. Anička se zeptala Radílka, jestli chce

- a/ jít k ní domů
- b/ půjčit tužku
- c/ dát svačtinu

3. Radílka si domů chtěl vzít

- a/ pan školník
- b/ paní učitelka
- c/ všechny děti

4. Anička byla jako na trní. To znamená, že se

- a/ poposedávala, protože jí trny píchaly
- b/ stále vrtěla, protože jí svědilo celé tělo
- c/ nemohla dočkat, až půjde domů

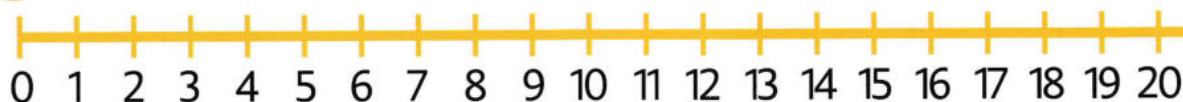
5. Radílek se dostal k Aničce domů

- a/ pěšky
- b/ v tašce
- c/ na kole

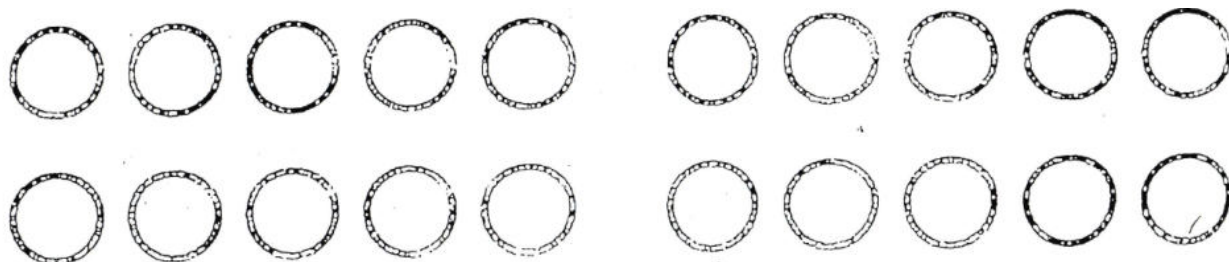
M:STR.28:

2

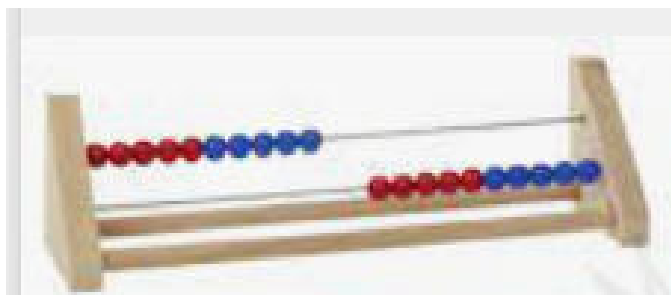
UKAZUJ A ČTI NA ČÍSELNÉ OSE ČÍSLA PODLE DIKTÁTU. PAK SI ZVOL ČÍSLO. KTERÉ ČÍSLO JE HNED PŘED A HNED ZA TÍMTO ČÍSLEM?

Ukážeme správný počet koleček, určíme počet desítek a jednotek.

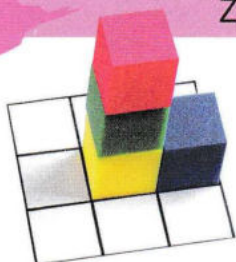
Ukazujeme na počítadle - 12 ..... rozkládáme na jednotky a desítky, počítáme $10+2$, $10+8$ ....

M:STR.27:

3

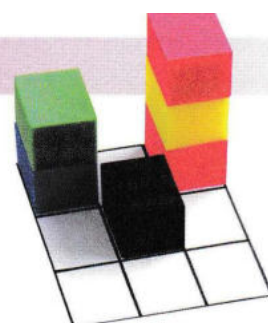
ZAPIŠ PLÁN STAVBY.

	3	1

		2
	1	
	1	

2		3
	1	

M:STR.29:

3

ZAPIŠ PLÁN STAVBY.

	1	2
	1	
	1	

	1	1
	1	
		1

	1	3	1

	3	2
1		

dopr.

2 Zazpívej následující píseň a doprovod ji hrou na tělo.

Jaro, léto podzim, zima

hudba a slova: Jaroslava Horáčka

vesele

1. Ja - ro, lé - to, po - dzim, zi - ma, to je ce - lý rok,
 5 ste - jně lé - tos ja - ko lo - ni, tak i na - přes - rok.
 9 Po ja - ru je vždy - cky lé - to, po - dzim po lé - tu,
 13 a než - li se na - dě - je - me, zi - ma už je tu.

2. Když je jaro v plné kráse,
 když má zelenou,
 na trávníku kluci hrají
 s míčem kopanou.
 Ref.: Po jaru je...

3. Když se hlásí horké léto,
 rostou jahody,
 sejdemo se všichni spolu
 někde u vody.
 Ref.: Po jaru je...

4. Na podzim, když padá listí
 z lip a z javorů,
 páni draci koukají se
 lidem do dvorů.
 Ref.: Po jaru je...

5. A když je tu bílá zima,
 už jsme na konci,
 chcete-li, tak na shledanou
 někde na kopci.
 Ref.: Po jaru je...